

בש"פ 6135/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6135/14

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

ה המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערך על החלטת בית המשפט המוחז'
בירושלים בעמ"ת 43514-08-14 מיום 31.8.2014
שניתנה על-ידי השופט הבכיר א' כהן

עו"ד טארק ברגוג' בשם המבקש:

ההחלטה

*

1. בקשה רשות לעורר על ההחלטה בית המשפט המוחז' בירושלים מיום 31.8.2014 בעמ"ת 43514-08-14 (השופט הבכיר א' כהן), אשר בגדירה התקבל ערך המשיבה על ההחלטה בית משפט השלום בירושלים מיום 29.8.2014 בעמ"ת 6395-08-14 (השופט א' חן), ונקבע כי המבקש ישאה במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עיקרי העובדות וההליכים

2. המבקש הואשם בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמימות בשני אירועים נפרדים. על-פי כתוב האישום, האירוע הראשון ארע ביום 3.7.14. המבקש השתתף בתפרעות באזרע צומת שועפט בירושלים. במהלך אותה התפרעות, נאספו עשרות מפגינים ומפריעי סדר, חלקם רעלוי פנים, וידיו אבנים עברו שוטרים שהיו באותו מקום לצורך מיilo

עמוד 1

תפקידם. המבוקש, כך נטען, היה אחד מרעליו הפנים, והוא ידה 5 אבני ל עבר השוטרים.

3. כעולה מכתב האישום, האירוע השני ארע ביום 31.7.2014, לקראת השעה 00:01 בלילה. המבוקש השתתף בהתרפעות נוספת, בפעם הזאת בבית חנינה בירושלים. במהלך התפרעות זו, עלה המבוקש על גשר במקומם, וזרק בקבוק זכוכית שהטנגץ במרחך של מטרים ספורים מן השוטרים אשר עמדו תחתו. המבוקש הואשם באישום זה יחד עם אדם נוסף (להלן: الآخر), אשר ידה אבן לכוון השוטרים מאותו גשר.

4. بد בבד עם הגשת כתב האישום, הגיע המשيبة, ביום 7.8.2014, בקשה להורות על מעצרם של המבוקש והאחר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בנסיבות הבקשה נטען כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמת השניים, לרבות הודאותיהם, וכי לא ניתן להסתפק בחולופות מעצר לאור המ███ונות הרובה לציבור הנש��פת מהם, בשים לב מעשייהם.

5. בהחלטה מיום 24.8.2014, עמד בית משפט השלום (השופט ש' הרבסט) על תסוקיר מפורט מאת שירות המבחן שהתקבל בעניינו של الآخر, אשר סקר את נסיבותו האישיות וכל המלצה בדבר חולופת מעצר. בית המשפט הדגיש את גילו הצעיר של الآخر (15 שנים - 4 חודשים), את עברו הנקי, וביחד את התקופה בה היה נתון במעצר, על כל הקשיים הנובעים מכך. כמו כן, התרשם בית משפט השלום באופן בלתי-אמצעי מהוריו של الآخر, שנרתמו לשיער לו ולפקח עליו. בית המשפט ציין, כי אף-על-פי שטרם שככה הסערה בכל הקשור והכרוך בהפרות הסדר, ניתן לאין את מסוכנותו של الآخر באמצעות חולופת מעצר. לפיכך, החלטת בית משפט השלום על שחרורו של الآخر ל"מעצר בית" באזרז בית חנינה, לא הרחק ממוקם ביצוע העבירה הנטענת, בערובה ובתנאים מגבלים.

6. בהחלטה מיום 29.8.2014, ציין בית משפט השלום (השופט א' חן) כי במהלך השבועות האחרונים מוגשת רגיעה מסוימת באזרז מזרח ירושלים, ולא נרשם בו הפרות סדר כלשהן, לאחר שהאזור רגש וגעש עד זה לא מכבר. בית המשפט עמד על כך שהמבוקש הוא קטן (בן 17 ו-3 חודשים במועד קרנות האירועים), ציין את עברו הנקי, ואת תסוקיר שירות המבחן החובי על אודוטו ועל אודות משפחתו. מנגד, הtalbat בית המשפט בקשר הנובע מן העובדה שלմבוקש יוחסו שני אירועי אלימות נפרדים. בסופה של דבר, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבוקש ל"מעצר בית", בערובה ובתנאים מגבלים, במרחך של כ-5 ק"מ ממוקם ביצוע העבירות המียวחות לו.

7. נגד החלטות אלה הגיע המשיבה ערד לבית המשפט המחויז. בהחלטה מיום 26.8.14, קבע בית המשפט המחויז (השופט ש' רנר), ביחס לאחר, כי "נסיבותו של מקרה זה הן יוצאות דופן באופן המצדיק את שחרורו... לחולופת המעצר שהוצעה". בפרט, ציין בית המשפט את גילו ה"צעיר עד מאד" של الآخر, את העובדה כי מדובר במפגשו הראשון עם החוק, ואת הטראותה שחוואה במעצר, כאשר "התיאור העולה מהמתסוקיר חמוץ ויוצא דופן", ו"קיים חשש ממשי כי... המשך הותרתו של [הآخر] במעצר עלול לגרום לנזק בלתי הפיך". כמו כן, הדגיש בית המשפט המחויז את יכולתם של הורי הآخر לפקח עליו באופן ראוי ואפקטיבי. בית המשפט הטעם, כי על אף הפסיקה מן העת האחורה, אשר בשל צוק העיתים החמורה גם בנוגע למעצרם של קטינים, ולמרות שנבחרה חולופת מעצר בסמור למקום ביצוע העבירה, נסיבותו הייחודיות של الآخر מצידיקות זאת. נוסף על כן, בשבועות האחרונים לא נרשמו אירועים של הפרות סדר בבית חנינה עצמה. לפיכך, הותיר בית המשפט המחויז את פסיקת בית משפט השלום ביחס

לאחר על כנה, זה שוחרר ל'מעצר בית' בערובה ובתנאים מגבילים.

8. באשר לבקשת, בהחלטה מיום 31.8.14 ציין בית המשפט המחויז (השופט הבכיר א' כהן), כי על-פי החומר שהוצג לפניו, "ישנן הפרות סדר לא מעטות באזרע ירושלים גם ביום אללה". כמו כן, "קטינות אינה מהוות חסינות מפני מעצר ומכל מקום, [ה המבקש] הינו בן למעלה מ-17 שנים ומיחסים לו שני אישומים לא קלים בשני אזוריים שונים ובמועדים שונים". על אף התסוקיר החובי וחרף המלצה שירות המבחן, מדובר אך בשיקול אחד, שיש להציב מולו גם את שלום הציבור ואת הצורך בהגנה על כוחות הביטחון בתקופה נפיצה זו. בנוסף על כן, הדיון בעניינו של המבקש אמרור להיות קצר, בהתחשב בהודאותו. לאור האמור לעיל, נutter בית המשפט המחויז לעורר המשיבה, ביטל את ההחלטה בית משפט השלום והורה על מעצרו של המבקש עד תום הלילים.

מכאן בקשת הרשות לעורר

על ידי טענות המבקש

9. לטענת בא-כוח המבקש, הבקשה מושא דיויננו מהוות "מקרה חריג" ומעוררת "סוגיה ציבורית חשובה". הטעם לכך נועז בהחלתויהם הסותרות של שופטי בית המשפט המחויז בעניינם של המבקש והאחר, ובפרט – בקביעות הסותרות, על-סמל אותו דו"ח, בוגר למצוות הביטחוני בסביבת מגורייהם של השניים, בסמוך למקום ביצוע העבירות המיחסות להם. לשיטת המבקש, שגה בית המשפט המחויז בעניינו לשבחן את אירופי הפרות הסדר "באזרע ירושלים" בכלל, שבו אכן המשיכו המהומות, ולא התמקד, כפי שנעשה בצדק בעניינו של الآخر, באזרע המצוומצם יותר של בית חנינה, בו לא נרשמו הפרות סדר מזה זמן מה. כמו כן, טעה בית המשפט המחויז, כך נטען, בהעניקה משקל יתר לקרבתו של המבקש לגיל בגירות, ולאישומו בשני אישומים נפרדים המתיחסים לשני אירופים שונים. השאלה המרכזית לצורך ההחלטה קשורה במידת המסוכנות של המבקש והאפשרות לאיןנה באמצעות חלופת מעצר. לאור התסוקיר החובי מאת שירות המבחן, ניתן היה לשחרר את המבקש ל'מעצר בית', ביחוד בשים לב לכך שמלכתחילה הבחן בבית משפט השלום בין המבקש לבין האחר, והטיל על המבקש תנאים מגבילים יותר, לרבות הרחקתו ממוקם ביצוע העבירות המיחסות לו.

דיון והכרעה

10. עינתי בבקשת ובהחלטה בית משפט השלום ובית המשפט המחויז, ולא מצאתי כי קיימת עילה מוצדקת ליבור עניינו של המבקש לפני ערקה שיפוטית שלישית, שכן לא עולה מהבקשת כל שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני (ראו, למשל: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011); בש"פ 11/2068 ב' שטרית נ' מדינת ישראל (6.7.2011); בש"פ 11/6767 ברקח נ' מדינת ישראל (19.9.2011)). טענות המבקש נוגעות בעיקר בעיקרן לקביעות באשר להיקף התחום שיש לבחון, בניסיבותו הקונקרטיות של העניין שלפניו, לצורך הכרעה בשאלת הרגיעה בשטח, ולקביעות באשר לעוצמת המסוכנותomidת האפקטיביות של חלופת 'מעצר הבית', התוצאות אף הן לניסיבותו האישיות של המבקש.

11. למעלה מן הנדרש, יעור כי גם לגופו של עניין לא מצאתי טעם להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחויז. אמת, בעניינו של الآخر נימק בית המשפט המחויז את החלטתו, בין היתר, בעובדה שמהזה כשבועיים "לא נרשם אוIROים בבית חנינה עצמה". עם זאת, ניכר כי החלטתו מבוססת על ההתרשות הרבה משפחתו של الآخر, ומוסנתת בעיקר על נסיבותיו "ויצאות הדופן", לרבות גילו והטראותה שחוווה במעטץ. אף-על-פי שגם בעניינו של המבוקש הוגש תסוקיר חיובי ונינתה המלצה מאת שירות המבחן, הרי שאיין בנסיבות האישיות כדי להטוט את הCPF לקולה באותה מידת, במיוחד לאור העובדה שיוחסו לו "שני אישומים לא קלים בשני איזוריהם שונים ובמועדים שונים". על רקע זה, בჩינת אירוני הפרות הסדר ברדיוס רחב יותר, מבלי להתמקדז דזוקא בשכונה זו או אחרת, לא רק שאיינו מעורר קושי בעניינו של המבוקש, אלא אף מתבוקש. לכך יש להוסיף גם את נימוקו של בית המשפט המחויז, לפיו ההליך בעניינו של המבוקש אמור להיות קצר, בשים לב להודאותו. בנסיבות אלה, אין מקום להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחויז, גם לגופו של עניין.

אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ' באלוול התשע"ד (15.9.2014).

שפט